

Vass Norbert

November

1.
Tiszta az ég délnyugaton, de üres, viaszban égnek a mécsekbe költözött csillagok.
2.
Mennynek intő matt ágak körvonalai a sötét márványsírlapon, és némán kanyargó göcsörtös gyökerek a föld alatt.
3.
„Mostanában azt álmodom, hogy megszületik a Jézuska a hasamban, és jókedvű vagyok” – Bori, óvodásforma kislány a Zsigmond téri streetworkout-pályán, kissé váratlanul a hozzá hasonló korú Barnának, de Barnát ez nem rázza meg, bólint és kergetőznek az avarban tovább; én meg csinállok akkor még pár húzódzkodást...
4.
Sárga leveleket fúj sárga lámpafénybe a szél, és furán csönget szürkületkor a villamos.
5.
Örülök, hogy magamat idézhetem a Pannon Tükörben (TótEndre_83!) – Facebook-poszt 2020. 11. 05. 11:05
6.
Felhők ólálkodnak fölöttünk Óbudán, novemberi szürke farkasok.
7.

8.
Nem látszik a folyó fölötti ködben más, csak egy sárga sapkabojt, a túloldalon aztán a rakpart derengeni kezd: biztos ponton át húzni az egyenest.

9.
„Egyszerű a megoldás: az egyenes szemből nézve pont, és azért nem tudjuk az időt megállítani, mert már eleve egy helyben áll...” – tiktak-tiktak-tiktak, Bérczesi Róbert szórakoztató interjúkat ad.
10.
Érkezett a SZIFON-ra tegnap egy erdőről szóló szöveg, acélkeretekre hajlítják benne a fákat élelmes bútorasztalosok, erre ma olvasok az interneten a lengyel fenyvesről, ahol ismeretlen okból lett a fenyők törzsén egy görbület, és az rendben is, hogy a legjobbak utolérhetik a valóságot prózában néhanap, de vajon mi az az erő, ami gyomorszájon üt egy egész rengeteget?
11.
Azt is a november tanítja meg, hogy minnesotai nyírfaerdők az égből nézve megőszült korallszigetek. (Fargo Sz2Eo7)
12.
Dobozból a gyufa, teából a korty, égből a köd, családból az anya, napból a mondat, torokból a szó, esőből a csepp, mécsből a láng, erdőből a fa.
13.
Mikor véget ért már majdnem, leírnivaló nélkül a nap, a sarokba ültem átgondolni, hogy miért, erre olyan szögből láttam meg a szobát, mintha egy jól ismert lemezen fedeztem volna fel egy rejtett számot a hosszú csöndsáv után, úgyhogy sötét és mélabús pénteken lakatlan szobasarkokba telepedjete, és hallgassatok halkán, lassú lemezeket!
14.
Elveszett mondatok helyét írom újra vakon és rettentően unom, hogy olyan rém unott vagyok.
15.
3:40 körül koppantott ma is a rém, mint mostanában éjszaka – csukva a szemem, nem mozdulok, pirosnak képzelem az ujjait, de hogy itt járt, reggelre nincs nyoma.

16.
Úgy látom, a polcomon a legtöbb könyvgerinc piros, sosem számoltam még ezelőtt, így aztán nem is mondtam ezt senkinek; tizenhatodika van, boldogok a könyvmarketingesek.
17.
A Budapest Music Centerből közvetítjük a „*Boldog, szép napok?*” című, könnyűzenéről szóló tanácskozást: streamminőség-izgalom és HugóHami-demokrácia a mai összetett szavak, de még jobb, ahogy üvegcsönd pattog a végén a könyvtár polcai között.
18.
„Még a fának is van reményége” (Jób 14,7)
19.
Maszk alá kúszó csípős vizslafoszag, koszos utak, kupakoskifli a Karácsony Sándor sarki Hóbagoly salátabár bejárata előtt, a járdán görbe ágárny, meg, ahogy az okker darukar a foghíjtelek fölött az ólomszürke égre borul és bontásra vár – Csikágó, pár perccel kijárási tilalom előtt.
20.
Zavarbaejtő sárga fúrós karácsonyfadisz egy online ajándékbolt kínálatában (és ez nem egy metafora).
21.
Az avarba rejtettem a mai mondatot a Hajógyári-szigeten, csikóhal alakú, sárga fűzfalevelek alá délután, úgyhogy ha éles szél fúj majd éjszaka, színeset álmodnak tán holnap a megfagyott szavakat szaglászó kutyák.
22.
Csipcsirip, csipcsirip, csipcsirip, ma hajnalban a madarak meghozták Kovács Rozit!
23.
Az ég alja lustán a vízbe ér és bordóra festi a folyó innenső felét, szél készül valahol, fáznak az ujjaim a vékony kesztyű alatt.
24.
Akkora a köd, mintha szemüvegre vett volna maszkot a város, vagy maszkra szemüveget.

25.

A hátsó lámpám fogta magát, és este kialudt, szemből voltam csak ezek szerint a rakparton látható (***) Bye Bye, piros LED-jelek (***)).

26.

Az ELTE mesterszakosaival beszélgetünk reggel a hazai punk kezdeteiről, a „Másként fészülködők”, amit az előadás címéül választok, passzol az én frizurámhoz is.

27.

Belevaló varjú károg kitett bútorokról két autóduda közé és lejárt határidőnaplók pihennek leszakadt bojlerok alatt, a sok kiszórt kacattal a körút ma este slendrián apokalipszis-makett.

28.

A Dunkelflaute „sötét szélcsendet” jelent, és olyan, mintha egy posztrock-lemez címe lenne, közben csak azt írja le, milyen idén a november második fele.

29.

Vasárnap van, a koszorún riadt, kósza még a fény, de az év a jászolhoz kezd mától közelíteni, és tán éppen a korhadt, szótlan, csupasz ágak árnyait vihetjük magunkkal a mindszenttől adventig tartó hónapból a gyermek elé, aki karácsonyi sötétből megszületik.

30.

(Fotó: Hegedűs Gyöngyi)